

Holbergsgade 6
DK-1057 København K

T +45 7226 9000
F +45 7226 9001
M sum@sum.dk
W sum.dk

Folketingets Sundhedsudvalg

Dato: 23-06-2021
Enhed: FOPS
Sagsbeh.: DEPMZO
Sagsnr.: 2107964
Dok. nr.: 1792039

Folketingets Sundhedsudvalg har den 27. april 2021 stillet følgende spørgsmål nr. 1196 (Alm. del) til sundhedsministeren, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Liselott Blixt (DF) og Susanne Zimmer (UFG).

Spørgsmål nr. 1196:

”Vil ministeren kommentere henvendelsen fra ME-Foreningen til udvalget (april 2021), som indeholder ME-Foreningens opsummering og dokumentation om ME, jf. SUU alm. del - bilag 374?”

Svar:

Til brug for min besvarelse har jeg indhentet bidrag fra Sundhedsstyrelsen, der blandt andet oplyser følgende:

”I spørgsmålet henvises til ME Foreningens notat dateret april 2021 som er sendt til Folketingets sundhedsudvalg i forbindelse med et møde den 22. april 2021 (SUU alm del Bilag 374).

I notatet peges på, at der i Sverige ses en stigning i patienter som henvender sig til ME-specialiserede centre på grund af senfølger efter COVID-19. ME Foreningen skriver, at manglende etablering af et ME-specialiseret tilbud mindsker muligheden for et målrettet sundhedstilbud til de COVID-19 senfølgeramte, der vil udvikle ME.

Sundhedsstyrelsen offentliggjorde i november 2020 anbefalingerne Senfølger ved COVID-19 Anbefalinger til organisering af indsatsen for patienter med langvarige symptomer ved Covid-19, udarbejdet med faglige input fra en bredt sammensat følgegruppe. Anbefalingerne er i marts 2021 blevet opdateret efter en bred litteratursøgning. På baggrund af den aktuelle viden og hidtidige erfaringer beskriver anbefalingerne langvarige symptomer og senfølger ved COVID-19, samt hvordan de bedst håndteres i sundhedsvæsenet med beskrivelse af aktører og organisering samt faglige indsatser. Anbefalingerne omfatter både patienter med langstrakt sygdomsforløb med langvarige symptomer ud over det akutte sygdomsforløb og patienter med senfølger til COVID-19. Symptomerne kan have karakter af fysiske og psykiske senfølger, herunder eksempelvis langvarig træthed og kognitive symptomer som hukommelses- og koncentrationsbesvær. Viden på området er endnu sparsom og anbefalingerne opdateres løbende i takt med at ny viden er tilgængelig.

Alle regioner har etableret specialiserede tværfaglige tilbud om udredning af patienter med uventede eller komplekse og langvarige senfølger efter sygdom med COVID-19. Organiseringen varierer mellem regionerne og tilbuddet findes både i form af tværfaglige murstensløse samarbejder og egentlige fysiske klinikker. Tilbuddene er typisk forankret i infektionsmedicinsk eller lungemedicinsk regi. Nogle regioner har

etableret multidisciplinære teamkonferencer, som ramme for en tværfaglig vurdering. Tilbuddene er under opbygning og forventes tilpasset løbende på baggrund af indhentede erfaringer og vidensopbygning.

I notatet skriver ME Foreningen afslutningsvis, at Canadakriterierne burde være de gældende diagnostiske kriterier i Danmark for ME. Årsagen til kronisk træthedssyndrom er ikke klarlagt og der pågår i faglige kredse drøftelser af hvordan man bedst klinisk og forskningsmæssigt afgrænser sygdommen. Der er i den sammenhæng opstået forskellige diagnosekriterier, men der er på nuværende tidspunkt ikke faglig konsensus om hvordan kronisk træthedssyndrom (CFS/ME) skal diagnosticeres.”

. / . I forhold til bemærkningerne vedrørende opfølgningen på Folketingets vedtagelse nr. V82, kan jeg henvise til mit svar på spørgsmål S 180.

Som det også fremgik af mit svar på samrådspørgsmål CJ-CL, så har Sundhedsstyrelsen i løbet af dette forår, efter ansøgninger fra regionerne, godkendt oprettelsen af regionsfunktioner for både voksne og for børn og unge. Derudover har Sundhedsstyrelsen godkendt oprettelsen af højt specialiserede funktioner både for voksne og for børn og unge. De højt specialiserede funktioner er for de hårdest ramte patienter, der kræver specialiseret behandling og rehabilitering under indlæggelse. De nye funktioner forankres i somatikken, hvilket flugter med vedtagelsestekstens krav. Der er hermed fulgt op på de sidste punkter i vedtagelsen V 82 fra folketingsåret 2018-19 (1. samling).

De nye funktioner er et stort fremskridt, som vil kunne bidrage til udviklingen af udredning og behandling af denne patientgruppe. Det vil også sikre de bedste forudsætninger for, at vi får opsamlet ny viden om behandlinger, og vi sikrer, at den hurtigst muligt kommer de enkelte patienter til gavn.

Med venlig hilsen

Magnus Heunicke / Martin Zohar